

C/2023/506

6.11.2023

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Estońska

(Sprawa C-577/23)

(C/2023/506)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Keidela i K. Toomusa)

Strona pozwana: Republika Estońska

Żądania strony skarżącej

Komisja Europejska wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że Republika Estońska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 34 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1⁽¹⁾ z dnia 11 czerwca 2019 r. poprzez niewprowadzenie w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania tej dyrektywy lub w każdym razie poprzez niepowiadomienie o tym Komisji;
- zasądzenie od Republiki Estońskiej na rzecz Komisji ryczałtu w wysokości 600 EUR dziennie od dnia 5 lutego 2021 r. do dnia, w którym państwo członkowskie położy kres uchybieniu, lub, jeśli uchybienie utrzyma się, do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie w wysokości co najmniej 168 000 EUR;
- na wypadek gdyby uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego, o którym mowa w [tiret pierwszym], trwało do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, zasądzenie od Republiki Estońskiej na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w wysokości 5220 EUR dziennie, licząc od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia wykonania zobowiązań wynikających z dyrektywy (UE) 2019/1;
- obciążenie Republiki Estońskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1 z dnia 11 lipca 2019 r. ustanawia minimalne wymogi, zgodnie z którymi krajowe organy ochrony konkurencji powinny posiadać niezbędne gwarancje niezależności, zasoby oraz uprawnienia w zakresie stosowania prawa i nakładania kar, które są w dużej mierze porównywalne z tymi przyznanymi Komisji na mocy rozporządzenia (WE) nr 1/2003⁽²⁾ i które są im niezbędne do tego, by były one w stanie skutecznie stosować art. 101 i 102 TFUE w celu zapobiegania zakłóceniom konkurencji na rynku wewnętrznym oraz niekorzystnym sytuacjom, w jakich mogą znaleźć się konsumenci i przedsiębiorstwa z powodu krajowych przepisów i środków uniemożliwiających krajowym organom ochrony konkurencji skuteczne egzekwowanie prawa. Artykuł 34 ust. 1 dyrektywy (UE) 2019/1 stanowi, że dyrektywę należy transponować do prawa krajowego do dnia 4 lutego 2021 r. oraz że państwa członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Republika Estońska uchybiła temu zobowiązaniu. W związku z tym w dniu 18 marca 2021 r. Komisja skierowała do Republiki Estońskiej wezwanie do usunięcia uchybienia. Republika Estońska odpowiedziała na wezwanie do usunięcia uchybienia pismami z dnia 15 czerwca 2021 r. i 12 grudnia 2021 r. i wyjaśniła, że opóźnienie w transpozycji dyrektywy (UE) 2019/1 wynika z faktu, że wymaga ona kompleksowej reformy obowiązującego estońskiego prawa procesowego i zniesienia zakazów współpracy między przedsiębiorstwami. W dniu 29 września 2022 r. Komisja skierowała do Republiki Estońskiej uzasadnioną opinię, na którą Republika Estońska odpowiedziała pismem z dnia 29 listopada 2022 r. W piśmie tym przyznała, że nie dokonała transpozycji dyrektywy (UE) 2019/1 w odpowiednim czasie, i powtórzyła wyżej wymienione powody opóźnienia w transpozycji dyrektywy, podkreślając jednocześnie konieczność przeprowadzenia gruntownej reformy estońskiego prawa procesowego.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. mająca na celu nadanie organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu skuteczniejszego egzekwowania prawa i zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego (Dz.U. 2019, L 11, s. 3).

⁽²⁾ Dz.U. 2003, L 1, s. 1.

Dyrektywa (UE) 2019/1 została przyjęta zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, w związku z czym sprawa wchodzi w zakres stosowania art. 260 ust. 3 TFUE. Republika Estońska uchybiła wynikającemu z art. 34 dyrektywy (UE) 2019/1 zobowiązaniu wprowadzenia w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania tej dyrektywy do dnia 4 lutego 2021 r. oraz niezwłocznego poinformowania o tym Komisji. W konsekwencji przesłanki zastosowania art. 260 ust. 3 TFUE są spełnione.

W konsekwencji Komisja wnosi do Trybunału o nałożenie na Republikę Estońską ryczałtu i okresowej kary pieniężnej na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE oraz o ustalenie wysokości tych sankcji zgodnie z komunikatem Komisji dotyczącym sankcji finansowych w postępowaniu w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego ⁽³⁾.

⁽³⁾ Dz.U. 2023, C 2, s. 1.